

สภาพ ปัญหาการดำเนินงานและข้อเสนอแนะทางการพัฒนา
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู
States, Problems, and Suggestions for Developing Student Supporting
System in Digital Era of Schools Under the Secondary Educational Service
Area Office Loei - Nong Bua Lumphu

อนัญญา คงมงคล¹, เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม²

Ananya Kongmongkol¹, Charoenwit Sompongtham²

^{1 2}มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย

^{1 2}Ratchathani University, Thailand

¹Email: mayry.anunya001@gmail.com, ²Email: charoenwit.cs@gmail.com

Received : November 26, 2023;

Revised : June 7, 2024;

Accepted : August 15, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหาการดำเนินงานและข้อเสนอแนะทางการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 173 คน และหัวหน้างาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 47 คน รวมทั้งหมด 220 คน และผู้ให้ข้อมูลจำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากและปัญหาการดำเนินงานโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาใช้กระบวนการวางแผนดำเนินงานคุณภาพ ดังนี้ 1) ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดการประชุมวางแผน แต่งตั้งกรรมการนิเทศติดตาม ประเมินกิจกรรมมา ปรับปรุง แก้ไขพัฒนา จุดด้อย จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรวางแผนการจัดทำ เครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม ดำเนินการแบบมีส่วนร่วม เก็บข้อมูลเป็นความลับ 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ควรวางแผนระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ประสานความร่วมมือผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วน ร่วมเกี่ยวข้องหน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมทรัพยากรคน งบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมให้มีความ หลากหลาย 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรประชุมวางแผน ตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม สรุปผล หากพบปัญหาควรวางแผน ลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง และ 5) ด้านการส่ง ต่อนักเรียน ควรสร้างความตระหนักให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่ครู จัดทำเครื่องมือการส่งต่อ ตามขั้นตอนให้สอดคล้องตามมาตรฐานและแผนที่กำหนดไว้ หากเกิดปัญหาให้หาสาเหตุของปัญหาแล้วหา แนวทางปรับปรุงแก้ไข

คำสำคัญ: สภาพ; ปัญหา; แนวทางการพัฒนา; การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัล

Abstract

This research aimed to study states, problems, and suggestions for developing student supporting system in digital era of schools under the Secondary Educational Service Area Office Loei - Nong Bua Lumphu. The sample consisted of 173 head teachers from grade 1 to grade 6 and 47 supervisors of the student supporting system total of 220 and 12 informants. The research instruments 5 rating scale questionnaires and a semi-structured interview. Statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that 1) Knowing students individually, they should hold planning meetings, appoint supervision committees to follow up and evaluate the results from activities to improve, correct, and develop, strength points to develop. 2) Screening students, and tools should be planned, and media, innovation, participatory operations, and data collection should be confidential. 3) Promoting and developing students should make an action plan, gather information, and Coordinate with parents and stakeholders in various agencies to mobilize human resources and budget to support diversity activities. 4) To prevent and solve student problems, a planning meeting should be held, audit, supervise, follow up, and summarize results review and revise, and 5) Student referral should raise awareness, educate, advise, and procedures should be given to teachers who are involved. Prepare tools for the implementation of forwarding procedures by the standards plans. If having a problem, find the cause of the problem and find a solving solution.

Keywords: States; Problems; Suggestions for Developing; Operating a student supporting system in Digital era

บทนำ

การพัฒนานักเรียนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้วในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่นๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตาม ที่มุ่งหวังนั้นจึงต้องอาศัยความมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและความเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป แต่สภาพปัจจุบันการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนทำได้ค่อนข้างยากและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายในแต่ละปัญหาที่เกิดขึ้นการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากครูทุกคน การส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัย จากสารเสพติด ด้วยกระบวนการการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไขให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ต้องรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีศักยภาพ นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญประการแรกเพื่อที่จะให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักสภาพความเป็นอยู่และพฤติกรรมของนักเรียนได้ การคัดกรองนักเรียนแต่ละคนที่มีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกันมีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะ (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2560 : 6-9)

นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู, 2565 : บทนำ) ได้กำหนดแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวคือ จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครบวงจรได้มาตรฐาน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาและการส่งต่อ โดยมีกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมประชุมประจำชั้นเรียน และกิจกรรมเพื่อนที่ปรึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ปัญหาและการคุ้มครองเด็กเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลืองานครูผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ให้มีคุณธรรมจริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู จัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีความแตกต่างกันทั้งในบริบททั่วไปของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนและชุมชนมีโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ประสบการณ์การบริหารแตกต่างกัน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน ครูที่ปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีโอกาสช่วยบอช่วย ทำให้การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเกิดความล่าช้าหรือไม่เป็นระบบ ทั้งผลการประเมินตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามตัวชี้วัดมาตรฐานที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ปีการศึกษา 2564 พบว่า ค่าเป้าหมายมาตรฐาน / ประเด็นการพิจารณาอยู่ในระดับดีเลิศ คิดเป็นร้อยละ 76.18 และการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในปีการศึกษา 2564 พบว่า ผลการสอบวัดผลการเรียนรู้

รวบยอดระดับ (O-net) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.02 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.09 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์กำหนด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562 : รายงานออนไลน์) และจากผลการสังเกตของครูด้านการเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 : 3 -4) พบว่านักเรียนมีผลการเรียนต่ำมากสอบไม่ผ่าน ติด 0 ร มส. มผ. เรียนซ้ำหลายวิชา ขาดเรียนเป็นประจำหนีเรียนเข้าห้องเรียนซ้ำ มาโรงเรียนสายเป็นประจำ ไม่ตั้งใจเรียน เหม่อลอย หลับ ขาดสมาธิในการเรียน เล่น ก่อวุ่น พูดคุยขณะที่ครูสอน ทำงานอื่นขณะเรียน เสียบุพผิงฟังเพลง เล่นเกม ไม่เข้าใจบทเรียนที่ครูสอนแต่ไม่กล้าถาม มีปัญหาด้านการอ่านเขียน ทำให้ตามบทเรียนไม่ทัน ขาดความรับผิดชอบทำงานช้า ไม่ทำงานตามที่ครูมอบหมาย ส่งงานไม่ทันตามกำหนด ผลการสังเกตลักษณะพฤติกรรมและการแสดงออกด้านอารมณ์ที่บ่งบอกว่านักเรียนเสี่ยงต่อการมีปัญหา ได้แก่ แต่งกายผิดระเบียบ สกปรก มอมแมม ไม่เอาใจใส่ดูแลตัวเอง ลักษณะท่าทาง กระด้าง ก้าวร้าว ไม่มีสัมมาคารวะ ไม่สุภาพต่อต้าน เหม่อลอย เกียจตัว เชื่องซึม การพูดจา ก้าวร้าวไม่สุภาพ โตเถียงเสียงดัง พูดน้อย เงียบขรึม ไม่กล้าพูด การเรียน การเรียนตกต่ำ ไม่สนใจการเรียน หนีเรียน มาโรงเรียนสายเป็นประจำ ขาดเรียนบ่อย การร่วมกิจกรรม แยกตัว ไม่ร่วมกิจกรรม ชอบทำกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่การเรียน พฤติกรรมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มั่วสุมทางเพศอื่นๆ ขโมย พกอาวุธ ใช้สารเสพติดสัก เจาะอวัยวะต่างๆ นักเรียนมีการแสดงออกด้านอารมณ์อย่างรุนแรง โกรธฉุนเฉียวง่าย ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ วิตกกังวล เครียด ย้ำคิดย้ำทำ ซึมเศร้า อ่อนไหวง่าย แยกตัว ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนได้ คิดว่าเพื่อนจะมาทำร้าย การทำร้ายตนเอง เป็นต้น

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพ ปัญหาการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เลย หนองบัวลำภู เพื่อเป็นประโยชน์ให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำไปใช้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพและเป็นข้อมูลให้หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณา วางแผน ส่งเสริม สนับสนุน เสริมสร้างศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาการดำเนินงานและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

การทบทวนวรรณกรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 8) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไขให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันเหมาะสม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้ สอดคล้องกับสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559 : 16) ได้ให้ความหมายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผน และมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและ

ภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดีมีความสุข มีสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้ ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 4) ได้ให้ความหมายของ ระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไขให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน อย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้

กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน มีภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการดำเนินงาน 5 กิจกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 : 14 -17) ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ครูสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหากระบวนการในการรู้จักเด็กนักเรียนในความรับผิดชอบของตนเองให้มากที่สุด ซึ่งครูจะต้องใช้เวลาในการศึกษานักเรียนจากหลายๆสถานการณ์และต้องศึกษาในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้มากที่สุด ซึ่งข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ครูควรรู้ ได้แก่ 1) ด้านความสามารถทางการเรียนความสามารถพิเศษ 2) ด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรม 3) ด้านครอบครัว เศรษฐกิจการคุ้มครองสวัสดิภาพ 4) ด้านสารเสพติด 5) ด้านความปลอดภัย 6) พฤติกรรมทางเพศ และ 7) ด้านอื่นๆ ที่สำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น จัดกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยสถานศึกษาควรมีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรอง เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษา และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งมีการกำหนดเกณฑ์ว่า ความรุนแรงหรือความถี่เท่าไรจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีปัญหากลับมามีพฤติกรรมดีขึ้นตามที่สถานศึกษาหรือชุมชนคาดหวัง สามารถปรับปรุงพฤติกรรมให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมให้ได้ ซึ่งวิธีการส่งเสริมในสถานศึกษาต้องดำเนินการมี 2 กิจกรรมหลัก คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) และการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายชั้นเรียน (Classroom meeting)

4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความสนใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสนใจใส่ใจอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ ต้องมีวิธีการช่วยเหลือ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้นักเรียนมีวิธีการ ดังต่อไปนี้ 1) การให้การปรึกษาเบื้องต้น 2) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 3) การติดตามดูแลช่วยเหลือ

5. การส่งต่อ เป็นกรณีที่มีปัญหาต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วไม่สามารถทำให้พฤติกรรมของเด็กนักเรียนดีขึ้น พิจารณาแล้วเห็นว่าควรส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อแก้ไขปัญหาและในกรณีที่มีเด็กพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงเด็กด้อยโอกาส ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกต้องอย่างรวดเร็ว การส่งต่อ มี 2 ลักษณะ 1) การส่งต่อภายใน เป็นการส่งที่ครูประจำชั้นไปยังครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครอง ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน 2) การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ กรณีเกินความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สามารถบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559 : 4) โดยใช้วงจรเดมिंग (PDCA) เป็นการบริหารเชิงระบบ ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Plan) เป็นการวางระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุด จะต้องกำหนดขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการ แต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติเป็นมาตรฐานและมีการบันทึกการทำงานที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมินตนเองและให้ผู้อื่นตรวจสอบได้ และเป็นสารสนเทศที่จะสะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของระบบย่อยส่งผลถึงคุณภาพรวมของสถานศึกษาทั้งระบบ

2. การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการ วิธีการและการบันทึกบุคคลภายในองค์กรที่รับผิดชอบระบบย่อยต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติและบันทึกอย่างต่อเนื่องและปัจจุบัน

3. การตรวจสอบประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเอง ร่วมกันประเมิน หรือผลัดเปลี่ยนภายในระหว่างบุคคล ระหว่างทีมย่อยในสถานศึกษา

4. การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนา ซึ่งอาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจรคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนบทบาทและเจตคติของผู้บริหารครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มุ่งไปสู่ความรับผิดชอบในการดูแลพัฒนาการของนักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

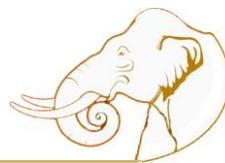
2. การวางระบบที่จะสร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีครู - อาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคนที่จะดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง โดยเชื่อมประสานการดำเนินงานทุกส่วนทั่วทั้งโรงเรียน

3. การสนับสนุนให้ครู- อาจารย์ได้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เพื่อให้การดูแลทางบ้านโรงเรียน และชุมชนเชื่อมประสานกัน

4. การส่งเสริมให้ผู้ปกครองรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือกัน เผื่อระวัง ดูแลช่วยเหลือสนับสนุนบุตรหลาน

5. การประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และผู้ชำนาญในสาขาต่างๆ เพื่อให้มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไข ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในรูปแบบสหวิทยาการและสหวิชาชีพ

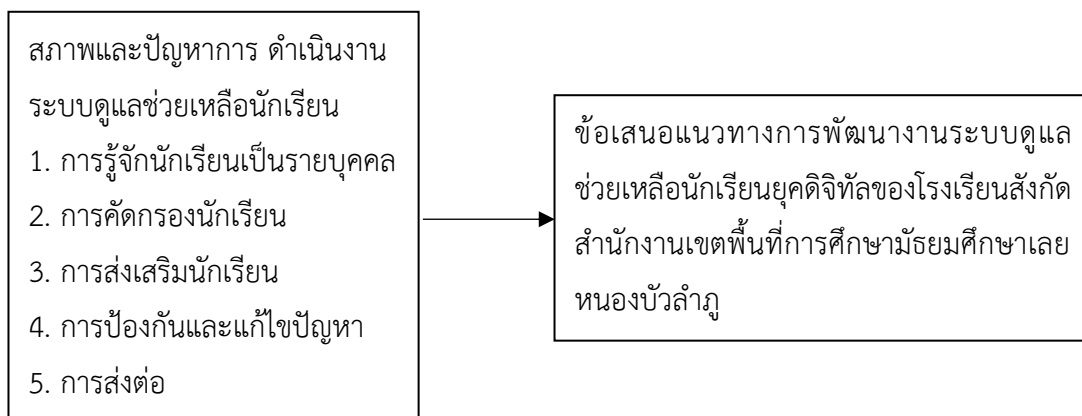
จากการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่า เป็นระบบที่มุ่งพัฒนาเด็กให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรม จากปัจจัยเสี่ยงจาก

บุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน เพื่อนครอบครัวโรงเรียน ชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยง โดยเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนพร้อมวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การปรับปรุงแก้ไขและการส่งต่อนักเรียน โดยมีวิธีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดพร้อมเอกสารหลักฐานการทำงานของครูที่ปรึกษา ในการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครู

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เลย หนองบัวลำภู ใช้แนวคิดตามคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 4) มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมนักเรียน 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5. การส่งต่อ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ประชากร ได้แก่ ครูหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 312 คนและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 52 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวน 364 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามตัวอย่างตาราง Krejcie & Morgan (1970) ครูหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 173 คน และหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 47 คน รวมจำนวน 220 คน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 คน ซึ่งแบ่งตามขนาดของโรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ขนาดละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อนิยามและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบ และ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา สาระสำคัญให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และนิยามศัพท์ ของการวิจัย และปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา (Content Validity)
5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขและปรับปรุงอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
7. นำสอบถามไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach
8. จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

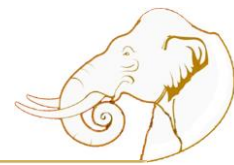
การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

แบบสอบถามสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์สภาพและปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์แปลความหมายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

เกณฑ์การแปลผลระดับระดับการปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษา

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	สภาพหรือปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	สภาพหรือปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในระดับมาก
2.50 - 3.49	สภาพหรือปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	สภาพหรือปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในระดับน้อย
1.00 - 1.49	สภาพหรือปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์การเสนอแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

วิเคราะห์เสนอแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และหาค่าความถี่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตามประเด็น

ผลการวิจัย

1. สภาพ ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ตามความคิดเห็นของหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและหัวหน้าระดับชั้น ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สภาพและปัญหาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพ			ปัญหา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	.81	มาก	2.76	1.19	ปานกลาง
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.17	.76	มาก	2.78	1.05	ปานกลาง
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	4.23	.75	มาก	2.73	1.05	ปานกลาง
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.38	.71	มาก	2.72	1.03	ปานกลาง
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.36	.71	มาก	2.74	1.07	ปานกลาง
รวม	4.26	.75	มาก	2.75	1.08	ปานกลาง

จากตาราง 1 สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ตามความคิดเห็นของหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและหัวหน้าระดับชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ตามความคิดเห็นของหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและหัวหน้าระดับชั้น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยใช้กระบวนการ PDCA ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู โดยใช้กระบวนการ PDCA

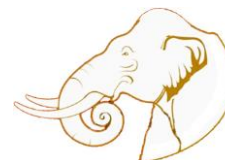
การดำเนินงาน	แนวทางการพัฒนา
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	
การวางแผน (P)	1. มีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน
	2. โรงเรียนมีการวางแผนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
	3. ครูมีการวางแผนจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจนและร่วมกันทำงานอย่างต่อเนื่อง
การปฏิบัติ (D)	1. ครูที่ปรึกษามีการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
	2. โรงเรียนมีโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน
	3. โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) กับนักเรียน
	4. โรงเรียนมีการบันทึกและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
การตรวจสอบ (C)	1. โรงเรียนมีการติดตามตรวจสอบการดำเนินการรู้จักนักเรียนรายบุคคล
	2. ครูที่ปรึกษามีการวิเคราะห์ สรุปผลข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนครบทุกคน
	3. โรงเรียนมีการติดตามการประเมินผลพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ทุกภาคเรียน
การปรับปรุง (A)	1. ครูมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรมด้านครอบครัวและด้านสังคม
	2. ครูมีการรายงานผลการรู้จักนักเรียนรายบุคคลตามขั้นตอนจนถึงผู้บริหารสถานศึกษา
การปฏิบัติ (D)	1. ครูที่ปรึกษามีการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
	2. โรงเรียนมีโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน
	3. โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) กับนักเรียน
	4. โรงเรียนมีการบันทึกและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
การตรวจสอบ (C)	1. โรงเรียนมีการติดตามตรวจสอบการดำเนินการรู้จักนักเรียนรายบุคคล
	2. ครูที่ปรึกษามีการวิเคราะห์ สรุปผลข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนครบทุกคน
	3. โรงเรียนมีการติดตามการประเมินผลพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ทุกภาคเรียน
การปรับปรุง (A)	1. ครูมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรมด้านครอบครัวและด้านสังคม
	2. ครูมีการรายงานผลการรู้จักนักเรียนรายบุคคลตามขั้นตอนจนถึงผู้บริหารสถานศึกษา

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	
การวางแผน (P)	1. โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินและกำหนดหลักเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนยึดหลักตามคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
	2. โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางและผู้รับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหาอย่างเหมาะสม
การปฏิบัติ (D)	1. โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล
	2. ครูมีการบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนในแบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคล
	3. ครูคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาและกลุ่มพิเศษ
	4. มีการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา
การตรวจสอบ (C)	1. โรงเรียนมีการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการคัดกรองนักเรียนเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
	2. ครูมีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้บริหารทราบทุกภาคเรียน
การปรับปรุง (A)	1. โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ในกระบวนการจัดทำเครื่องมือคัดกรองและให้ความรู้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม
	2. โรงเรียนมีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนเพื่อให้ครูปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	
การวางแผน (P)	1. โรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินและวางแผนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน
	2. โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนก่อนจัดตั้งชมรม/กลุ่ม หรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจของนักเรียน
การปฏิบัติ (D)	1. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาตามกลุ่มนักเรียนที่คัดกรองและสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียน
	2. ครูมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อพบปะกับนักเรียน
	3. โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนทุกภาคเรียน
	4. โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมแสดงความสามารถของนักเรียน
	5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมยกย่อง ชมเชยหรือการให้รางวัลนักเรียนที่ความประพฤติ
การตรวจสอบ (C)	1. โรงเรียนมีแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมนักเรียนที่เหมาะสม
	2. ครูมีการรายงานผลการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมนักเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ

การปรับปรุง (A)	1. มีการประเมินผล สรุปผลการดำเนินงานด้านการ และดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนอย่างต่อเนื่อง
	2. มีการปรับปรุงกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนอยู่เสมอ
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	
การวางแผน (P)	1. โรงเรียนมีการวางแผนศึกษาแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างเป็นระบบ
การปฏิบัติ (D)	1. มีการจัดทำโครงการกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสารสนเทศผลการคัดกรองผู้เรียน
	2. โรงเรียนมีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิดด้วยวิธีการที่เหมาะสมและยั่งยืน
	3. มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพสอดคล้องกับลักษณะสภาพปัญหาของนักเรียน
	4. ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ
	5. สถานศึกษาศึกษาบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาและวิธีการช่วยเหลือนักเรียน
การตรวจสอบ (C)	1. มีการประเมินและติดตามผลการป้องกันและแก้ไขหรือชี้แนะนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ
	2. ครูมีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาของนักเรียน สร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน
การปรับปรุง (A)	1. มีการประเมินผล สรุปผลการดำเนินงานด้านการ และดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนอย่างต่อเนื่อง
	2. มีการปรับปรุงกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนอยู่เสมอ
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	
การวางแผน (P)	1. โรงเรียนมีการวางแผนประชุมพิจารณาข้อมูลของนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อ
การปฏิบัติ (D)	1. ครูที่ปรึกษา มีการส่งต่อภายในของนักเรียนที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนว / ครูฝ่ายปกครอง/ครูวิชาการให้ความช่วยเหลือต่อไป
	2. มีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนก่อนการส่งต่อ ภายนอก
	3. โรงเรียนมีการส่งต่อและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อแก้ไขและดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา
	4. ครูบันทึกรายงานผลการส่งต่อและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ
	5. มีการประสานกับหน่วยงานภายในและภายนอกโรงเรียนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง

การตรวจสอบ (C)	1. ครูร่วมกันวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อภายนอก
	2. โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงานผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกทุกครั้ง
การปรับปรุง (A)	1. โรงเรียนมีการจัดระบบขั้นตอนการส่งต่อทั้งการส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอกอย่างชัดเจน
	2. นักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว
	3. พิจารณาทบทวนการส่งต่อนักเรียนหากการส่งต่อไม่ได้ผลดี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา สภาพ ปัญหาการดำเนินงานและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ตามความคิดเห็นของหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและหัวหน้าระดับชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่ปรึกษาตระหนักถึงการเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล การติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนอยู่ตลอดเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและประชุมครูเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน จัดกิจกรรมโครงการต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาการนักเรียน ได้แสดงออกตามความรู้ความสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของอมร ปลื้มหอม (2559 : 1- 128) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 พบว่า สภาพและปัญหาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ปัญหาของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ตามความคิดเห็นของหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและหัวหน้าระดับชั้น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้น การเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดทำแผนการดำเนินงานหรือปฏิทินในการดำเนินงานยังไม่ชัดเจนพร้อมทั้งเอื้ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานทุกขั้นตอน การศึกษาถึงปัญหาของนักเรียนว่าเกิดจากตัวบุคคล ครอบครัวหรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมอื่นๆและนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยอมร ปลื้มหอม (2559 : 1 - 128) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า พบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ควรติดต่อหรือประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกัน ดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไปเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เลย หนองบัวลำภู โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง ได้ดังนี้

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรจัดการประชุมวางแผน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่ครูในการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนและวางแผนเตรียมการล่วงหน้า หากวิธีรับกับปัญหาความยากลำบากของเส้นทางการเยี่ยมบ้านของนักเรียนแล้วดำเนินการตามแผนที่วางไว้ แต่งตั้งกรรมการนิเทศติดตาม การดำเนินการในกิจกรรม ออกแบบกรอบมาตรฐานเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในกาตรวจสอบนิเทศ ติดตาม และดำเนินการนิเทศติดตาม นำผลมาประเมินจากกิจกรรมมาปรับปรุง แก้ไขพัฒนา จุดด้อย จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับลัดดาวัลย์ โคตรพิมพ์ (2564 : 1 - 152) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนโรงเรียนควรวางแผนการจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม การดำเนินการแบบมีส่วนร่วมทุกฝ่ายและชี้แจงถึงข้อควรระวังในการเก็บข้อมูลให้เป็นความลับจากการคัดกรองนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง / มีปัญหา มีการปรับปรุงแก้ไขการทำงานตลอดเวลา มีการออกแบบ กรอบมาตรฐาน เกณฑ์เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ นิเทศ ติดตามร่วมกับแผนที่ได้วางไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องสอดคล้องกับกรองทิพย์ บัวผาย (2562 : 1 - 124) ได้ศึกษา แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า 1) งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจัดทำเอกสารรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน พร้อมกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจขั้นตอนในการดำเนินงาน 2) ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครบวงจร โดยหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมอบหมายเจ้าหน้าที่ฝ่ายบันทึกในระบบซีคราวด์ เพื่อให้มีข้อมูลนักเรียนทุกคนอย่างรอบด้านและเป็นระบบ 3) จัดให้มีการนิเทศ สนับสนุน ติดตามการทำงานการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมอบหมายหัวหน้าระดับชั้น ศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากระเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรม แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลบันทึกลงในระบบซีคราวด์ 4) จัดแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียน

3.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนควรวางแผน ระเบียบวิธี ข้อปฏิบัติ มาตรฐาน เกณฑ์ ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ การวัดผล ประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาควรประสานความร่วมมือ ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องหน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมทรัพยากรคน งบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมให้มีความหลากหลาย สอดคล้องงานวิจัยของไวยรัฐ วงษ์ทอง (2563 : 1 - 130) ได้ศึกษา การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 พบว่า แนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กวางแผนดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ด้วยกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ประสานความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายทั้งหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชน นำผลการคัดกรอง มาใช้ในการพิจารณา สร้างความตระหนักและจิตสำนึกจัดกิจกรรมนิ

ทศ กำกับติดตาม การดำเนินงาน ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ควรประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู ได้รับความรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น

3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน โรงเรียนควรประชุมวางแผนการดำเนินการร่วมกับ คณะ ออกแบบกรอบมาตรฐาน เกณฑ์ แบบบันทึกข้อมูลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนดำเนินการ ตามแผนโดยครูผู้รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด ทันท่วงทีเหตุการณ์ มีการวางแผนการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอย หลักฐาน รูปภาพประกอบการดำเนินการกิจกรรมและสรุปผลการประเมินกิจกรรม ถ้า เกิดปัญหาในกิจกรรมให้ย้อนกลับไปวางแผน ลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรพัฒนาอยู่ ตลอดเวลา อย่างเป็นระบบสอดคล้องกับกรอบทฤษฎี บัวผาย (2562 : 1-124) ได้ศึกษา แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า กิจกรรมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนแก้ไขปัญหาต้องสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย อย่างเป็นระบบ

3.5 การส่งต่อนักเรียน โรงเรียนควรสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการ ดำเนินการ แก่ครูผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการวางแผนการจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม สำหรับการดำเนินการการส่งต่อ ดำเนินการตามขั้นตอน รายละเอียด เนื้อหาให้สอดคล้องตามมาตรฐานและแผนที่กำหนดไว้ มีการ ตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพประกอบการดำเนินการกิจกรรม ตรวจสอบ ระหว่างการดำเนินการว่า มีปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการหรือไม่ มีวิธีแก้ปัญหายังไร นำเครื่องมือที่ ได้จากการตรวจสอบ ในการดำเนินการกิจกรรมไปประเมินผล ถ้าเกิดปัญหาให้หาสาเหตุของปัญหา แล้วหา แนวทางปรับปรุงแก้ไข ถ้าผลได้ตามมาตรฐานที่วางแผนไว้ให้รับรองไว้และพัฒนาต่อยอด ให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกรองทิพย์ บัวผาย (2562 : 1-124) ได้ศึกษา แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า ต้องมีการส่งต่อโดยมติที่ประชุมพิจารณาเป็นรายกรณีไปทั้งส่งต่อภายในและส่ง ต่อภายนอก การส่งต่อภายนอกบำบัดรักษาในรูปแบบกายจิตสังคมบำบัด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการกำหนดนโยบายให้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นมี ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแผนการดำเนินงานหรือปฏิทินในการดำเนินงานอย่างชัดเจน ศึกษาถึง ปัญหาของนักเรียนอย่างรอบด้าน อาจใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดเก็บข้อมูลจัดกิจกรรมหรือวิธีดำเนินการหา ข้อมูลที่หลากหลาย

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน มีเกณฑ์การคัด กรองที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เครื่องมือและวิธีการในการคัดกรองที่หลากหลาย สร้างความ ร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนและนำผลจากการคัดกรองใช้พิจารณาด้านพฤติกรรมของนักเรียน และ ช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายกลุ่มอย่างทั่วถึง

1.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ควรจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียนกิจกรรมเปิดบ้าน เพื่อหาแนวทางและสร้างการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง การส่งเสริมพัฒนานักเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง จะส่งเสริมให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ควรมีคณะกรรมการดำเนินงานการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนที่ชัดเจน บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างจริงจัง

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนโดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์พิจารณาข้อมูลนักเรียน การส่งต่อภายในและการส่งต่อนักเรียนภายนอกควรสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องการส่งต่อนักเรียนต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองนักเรียนให้ชัดเจนว่า เป็นการช่วยเหลือไม่ใช่การทำโทษ และมีการดูแลนักเรียนที่ได้รับการส่งต่อจนกว่านักเรียนสามารถปรับตัว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

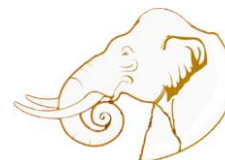
2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 ควรศึกษารูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

แหล่งอ้างอิง

- กรองทิพย์ บัวผาย. (2562). แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). *การคัดกรองสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน*. กรุงเทพมหานคร: ปิยอนด์พับลิชชิง.
- ไทยรัฐ วงษ์ทอง. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ลัดดาวลย์ โคตรพิมพ์. (2564). แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต* สาขาบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559) *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2562). *ระบบประกาศและรายงานผลสอบ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. (2565). สารสนเทศทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

อมร ปลื้มหอม. (2559). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.